

mer, at det højtærede Medlem for Køge (Alberti) vedblivende er Medlem af Hans Majestæt Kongens Raad, vedblivende repræsenterer Kronens Purpur her i Landet? (Bifald fra Tilhørerne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Inden jeg gaar over til at omtale Byggearbejderne paa „Braaskovgaard“, er der en Sag, som er omtalt baade af den ærede Ordfører og af den højtærede Justitsminister, som jeg kunde ønske at komme nærmere ind paa, det er Spørgsmaalet angaaende Beskæftigelse af Fangerne i vore Strafanstalter. Der blev af den ærede Ordfører og af den højtærede Justitsminister meddelt, at der i Finansudvalget er blevet aftalt en Ordning saaledes, at Fangerne i Strafanstalterne kunne blive beskæftigede i forskellige Fag og blive uddannede paa en saadan Maade, at det, de havde lært i Strafanstalten, kunde være dem til nogen Nytte, naar de bleve løsladte. Og da den højtærede Justitsminister erklærede, at han i Finansudvalget havde fundet Tilslutning til en saadan Plan, tilføjede han: Men saa gaar jeg ud fra, at naar jeg nu iværksætter dette, møder der ingen Kritik bagefter; saa ville ærede Medlemmer af dette Ting, hvis der sker Henvendelse til dem, det være sig fra Arbejdsgiverorganisationer eller fra Arbejderorganisationer, afvise det og sige, at det er en Ting, hvorom de have været fuldt enige. Jeg vil sige, at den højtærede Justitsminister kan dog ikke vente, at alle her skulde give denne Ordning udelt Tilslutning, alene af den Grund, at selv om det havde været et Lovforslag, der var blevet vedtaget, hvorom alle i dette Ting havde været enige, maatte man dog forudsætte Muligheden af, at der senere kunde komme Kritik, og at vi kunde blive nødtte til at foretage Smaaændringer i denne Lov. Ganske paa samme Maade kan det være, at man her kan sige: Vi maa se, hvad disse Klager gaa ud paa, og hvorledes den ny Ordning praktiseres, fordi det meget vel kan tænkes, at der kan komme Klager frem, som det vilde være urigtigt ikke at tage Hensyn til.

Det, som har været Hensigten med den ny Ordning, er, at Fangerne i Strafanstalterne kunne blive oplærte ved et Haandværk, der kan være til Gavn, naar de løslades. Jeg mener derfor, at der

maa en anden Ordning til end den nuværende. Der har været forskellige Klager over den Maade, hvorpaa Fangerne i vore Strafanstalter hidtil ere blevne beskæftigede. Det er særlig Kurvemageriet, der er blevet ødelagt ved, at Fangerne ere blevne beskæftigede ved denne Virksomhed. Det er givet, at naar nu den ny Ordning praktiseres, vil det være højst uheldigt, om man vil gribe ind i saadant et lille Fag og beskæftige en Hovedpart af Fangerne dermed, saa at dette Fag ødelægges, og det vil heller ikke være til Gavn for Fangerne selv, naar de løslades. Men det, der maa være Hensigten med den ny Ordning, er, at de skulle uddannes i forskellige Fag, helst i større Fag, hvor det Arbejde, de udføre, ikke kan blive generende for de fri Arbejdere. Ordningen skulde blive noget lignende som f. Eks. for Arbejdere, der beskæftiges ved Væverierne, saa at det Produkt, de fremstille paa denne Maade, ikke bliver solgt under den Pris, der gives for det i almindelig Handel og Vandel. Under denne Forudsætning, men kun under denne Forudsætning, finder jeg, at man kan gaa med til den ny Ordning.

Jeg vil saa knytte nogle Bemærkninger til den højtærede Ministers Omtale af Byggearbejdet paa Braaskovgaard. Jeg vil først kort paavise, hvor urigtigt det var, hvad Ministeren fremførte, naar han sagde, at hvis Oscar Køhler havde levet, vilde alt være gaaet, som det skulde. I August Maaned, da Oscar Køhler døde, vidste alle og enhver, at det var aldeles umuligt at faa Arbejdet færdigt til den Tid, det skulde være færdigt. Dernæst er det ikke kontraktmæssige Materialer, netop det, der er udført af Oscar Køhler selv og ikke af Underentreprenørerne, og det er altsammen lavet før hans Død, medens det Ekstraarbejde, der er udført, er lavet efter hans Død. Det, der ligesom skal dække over Utilbørlighederne, er sket efter Oscar Køhlers Død, medens Utilbørlighederne ere skete, medens han levede.

Naar den højtærede Minister siger, at da Viborg Sindssygeanstalt blev bygget, udførte Oscar Køhler en hel Del Arbejde uden Betaling, vil jeg gerne tro, at det er rigtigt, men jeg maa da gaa ud fra, at den højtærede Minister har sagt til Oscar Køhler, før denne paatog sig Arbejdet, at det kunde være, Arkitekterne under Arbejdet foretog en Del Forandringer med Byggeplanen, saa at Entreprenøren kunde lægge saa meget paa Prisen og beregne det saaledes, at han kunde paatage sig disse Ekstraarbejder uden Betaling, men